

[Lysholt Hansen.]

og synspunkter, som det vil være værdifuldt også for regeringen at få ind i de interne overvejelser undervejs, og som måske kunne påvirke det endelige resultat. Nej, vi alene vide og tager alt i betragtning. Jeg har sjældent mødt en sådan despekt over for befolkningen og over for den opposition i folketinget, der efter økonomiministerens opfattelse altså også skal holdes hen i uvidenhed, til de vise mænd i regeringen har talt.

Desværre er det mit indtryk, at økonomiministerens opfattelse i vid udstrækning har vundet gehør i regeringen. Jeg tænker bl. a. på det forhold, at det endnu ikke er lykkedes fra statsministeren at få udleveret den bedømmelse af landbrugets økonomiske og driftsmæssige forhold, der er udarbejdet af et udvalg under ledelse af departementschef Eigil Jørgensen. Jeg tænker også på det mærkelige forhold, at denne regering endnu ikke har haft en eneste meddelelse at afgive til det investeringsudvalg, som i sin tid blev nedsat på foranledning af venstre og stærkt støttet af de radikale for at modtage oplysninger fra regeringen bl. a. om dens investeringsplaner og prioriteringen af disse. Når jeg husker, hvorledes de socialdemokratiske ministre mødte op i investeringsudvalget og lagde deres planer frem og tilbød at inddrage oppositionen i forhandlingerne, endnu inden planerne var blevet godkendt i regeringens økonomiudvalg, så må jeg erkende, at der er kommet andre boller på suppen med den nye regering. Jeg ved godt, at de konservative kun ønskede at gøre brug af investeringsudvalget som et instrument i den politiske propaganda. Men når jeg erindrer, hvilken vægt den nuværende statsminister lagde på, at oppositionen blev inddraget i investeringsplanerne gennem investeringsudvalget, for at oppositionen kunne have det bedst mulige bedømmelsesgrundlag forud for sin stillingtagen, ja, så må jeg spørge: har finansministeren helt sat sig på statsministeren, så dennes meget idealistiske syn på investeringsudvalget totalt er blevet knust?

For at investeringsudvalget ikke skal afgå ved en blid og rolig død, vil jeg allerede i dag bede finansministeren komme i investeringsudvalget og redegøre for de ændringer for årene 1967-68 frem til 1970-71, der

er sket og vil ske ved de af regeringen nu forelagte budgetoverslag i sammenligning med de af den tidligere regering fremlagte overslag. Da vi gerne vil have dette sammenligningsgrundlag, inden vi inddrager os på en bedømmelse af regeringens budgetforslag for de kommende 4 år, skal jeg i dag undlade nærmere omtale af 4 års budgetterne, men jeg vil gerne vende tilbage til dette spørgsmål her i salen, så vi også kan få drøftet investeringsudvalgets fremtid, hvis det overhovedet har nogen fremtid.

Som et tredje eksempel på regeringens hemmelighedskræmmeri og forelæggelse af fuldbyrdede kendsgemninger skal jeg nævne ansøgningen til finansudvalget om de 100 mill. kr. til landbruget. Selv om vi har haft en speciel debat om denne sags behandling, så er der i lørdags i et svar fra landbrugsministeren fremkommet oplysninger, der er i modstrid med de oplysninger, statsministeren gav her i tinget den 8. oktober. Statsministeren oplyste da — Folketingstidende sp. 377 — på et spørgsmål fra mig, at der den 3. september i år var et restbeløb i dispositionsfonden på 9 mill. kr., hvoraf der dog allerede var disponeret over 7 mill. kr., således at der var knap 2 mill. kr. tilbage. Da rigtigheden af disse beløbs størrelse siden blev anfægtet over for mig, spurgte jeg den 21. november gennem finansudvalget, hvor stort et beløb dispositionsfonden rådede over den 27. august, da de 100 mill. kr. søgtes, og i landbrugsministerens svar hedder det ordret, at

„der på nævnte dato var et restbeløb på 7.211.860 kr., hvorover der endnu ikke var endeligt disponeret.“

Jeg spørger: hvordan kan der den 3. september være 9 mill. kr. i fonden, når der en uge før kun var godt 7 mill. kr.? Hvordan kan statsministeren oplyse, at der den 3. september var disponeret over så mange penge, at der reelt kun var 2 mill. kr. tilbage i fonden, når landbrugsministeren nu oplyser, at der den 27. august var et restbeløb på 7,2 mill. kr., hvorover der endnu ikke var disponeret? Jeg vil bede såvel statsministeren som landbrugsministeren fortælle folketinget, hvis tal vi skal stole på. Det er jo ikke uden betydning i bedømmelsen af, om bevillingen på de 100 mill. kr. kunne have afventet folketingets åbning, om der var 2 mill. kr. eller 7 mill. kr. til rest i kassen.